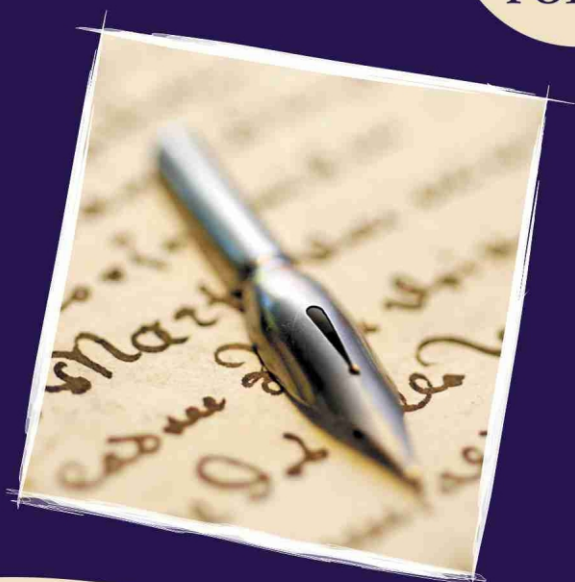

Andreea TĂNASE

Venerice

COLECȚIA
POESIS

EDITURA
LUMEN
in elita editurilor românești

Andreea TĂNASE

VENERICE

**Lumen
2015**

VENERICE
Andreea TĂNASE

Copyright Editura Lumen, 2015
Iași, Țepeș Vodă, nr.2

Editura Lumen este acreditată CNCS

edituralumen@gmail.com
prlumen@gmail.com
www.edituralumen.ro
www.librariavirtuala.com

Redactor: Roxana Demetra STRATULAT
Design copertă: Roxana Demetra STRATULAT

Reproducerea oricărei părți din prezentul volum prin fotocopiere, scanare, multiplicare neautorizată, indiferent de mediul de transmitere, este interzisă.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TĂNASE, ANDREEA

Venerice / Andreea Tănase. - Iași : Lumen, 2015
ISBN 978-973-166-390-6

821.135.1-1

Andreea TĂNASE

Venerice

Lumen
2015

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Cuprins

Rai.....	8
De parte	10
Vis cu un cuțit.....	11
De prima oară	12
Adânc	13
Minuni.....	14
Îngeri și oameni	15
Tristețe de poet.....	16
Neschimbare	17
Tristețea păcătosului	18
Cădere	19
Sfârșit.....	20
Ascuns.....	21
Speranța	22
Drăceasca așteptare.....	24
Mai știi... ..	25
Învingător	26
Înger	27
Nebunii	28
Amar și dulce	29
Târziu	30
Suflet.....	31
Corabie frumoasă,'ntregă	32
În Iad.....	33
Anticameră	35
Spânzurătoare	36
Musafir	38

Despărțire	40
Strigoi	41
La dreapta Ta	42
Rece	43
Feroce.....	44
Întâmplare	45
Nimb	46
Două morți.....	48
Vânător	49
S-a cuibărit.....	50
De-aceea	51
Adevăr.....	52
Poate-ai crezut	53
Noi doi.....	54
Maree.....	55
Nici Rai, nici Iad.....	56
Secure	57
Ore negre.....	58
Unde e vremea?	59
Copil de cimitir.....	60
Pildă.....	61
Demoniadă.....	63
Rugăciune	65
Cum e?	66
Anotimpuri.....	67
Aripi negre.....	68
De-ai fi	69
Război și Pace	70
Paradisul pierdut.....	71
Descântec	72
Nu poți.....	73
Prometeu	74

Destine paralele	75
Alungă teama	76
Măști	77
Același vis	78
Cu Moartea.....	79
Poeții.....	80
53:21	81
Apocalipsul după Andrei.....	81
Haite	83
Corrida	84

Pagin 1 sat goal inten ionat

**Extras din volumul:
T nase, A. (2015). Venerice.
Ia i, România: Lumen.**

Rai

Am înviat astăzi din morți,
Cum numai Dumnezeu o face,
Mă-nconjurau îngerii toți,
Maria, Mama, nu-mi da pace.
Încă mai simt în mâini țăruii,
Iar sângele din răni îmi curge,
Ce fel de Rai e acesta-n care
Ajungi suindu-te pe cruce?

Departe

Nimic nu are importanță,
Aștept febril momentu-n care
Vei îndrăzni s-arunci cu piatra,
Știind că lovitura doare.
De-aceea-ncerc să fiu eu însămi
Ca tu să fii cum ești doar tu,
De-aceea mie-mi cad rănită,
De un pumnal ce nu ești tu.
Te las să crezi într-o nălucă,
Ce se năzare din cuvinte,
Poate tu crezi că ea se luptă,
Când ea capitulează-n tine.
Vei fi erou pentru o noapte,
Crezând că poți vorbi cu zeii,
Nanicând n-ai să fii mai departe,
De mine și toți dumnezeii.

Vis cu un cuțit

Visam cum împlântai cuțitul
Ca să ajungi la sentimente,
Dorind pesemne să tai firul
Ce ne condamnă la pereche.
 Cu lama căutai adânc,
La rană nici nu luai aminte,
Doar răsucaai mereu cuțitul,
Durerii dându-i glas să țipe.
 Puteai să faci totul fărăme,
Pân' la atom să duci tăierea,
N-ai fi putut să-mi trezești ura,
Nici sângele să-mi schimbi cu fierea.

De prima oară

De inima mi-ar sta în minte,
Vorba mi-ar fi de-a pururi bună,
Cuvintele ar ști s-alinte,
Ar șterge a răni tale urmă.

De inima mi-ar sta în minte,
Și fapta ar putea s-o spună,
Te-am mai iubit și înainte,
Acum aș face-o cu măsură.

Dar inima mea stă în piept,
Ba mintea la ea se coboară,
De-aceea fac ce nu se face
Și-ți spun cuvinte de ocară.

Așa năucă-i este legea,
Că se ferește rău să-i pară,
Dar tu o iartă și-nțelege,
Că s-a căit de prima oară.

Adânc

M-agăț adesea de-o-nălțime,
Ca să mă smulg abisului,
Încerc să dau altă menire
Plămădei grele-a visului.

Ce poate fi mai disperat
Și mai lipsit de șanse-n lume,
Decât să-ncerci a urca dealul,
Când tu ești valea ce-i dă nume?

Nu poți nicicum să fii zvâcnire,
Nu ai elan, nici năzuință?
Poți fi adânc! Coboară-n tine!
A înălțimii limitare
N-o vei găsi în conștiință.

Minuni

Se mai întâmplă azi minuni,
Pe la vreun colț, pe câte-o stradă,
Uscați sunt ochii de-așteptare,
Ochii ce ar fi vrut să vadă.

Se mai întâmplă azi minuni,
Dar au sosit cu-ntârziere,
Le-au așteptat privind în zări,
Până au încetat să spere.

Se mai întâmplă azi minuni
Când Dumnezeu ne face-n ciudă.
Am așteptat fără credință,
Iar așteptarea păru lungă.

Îngeri și oameni

E ură pe pământ și-n cer,
Trăim un fel de epopée,
Îngeri și oameni se-nclătează,
Cuvântul îl înmoaie-n fiere.

Se luptă în cadență surdă
Pentru o cauză pierdută
Și mor de frică să trăiască,
Îngeri și oameni se înfruntă.

Le este lupta-mbrățișare,
Iar ura parc-ar fi iubire,
Dacă privești mai de aproape,
Moartea-i salvează, nu-i ucide.

E ură-n cer și pe pământ,
Trăim un fel de epopée,
Ca să-nțelegi, răstoarnă sensul!
Îngeri și oameni pot să spere.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editorialumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

Amar și dulce

*A înflorit noaptea-n petale,
Ca flori monstruoase de visare,
Ce-și lasă carnea la vedere,
Mustind un suc mieros de fiere.
Și-n timp ce se-nălța parfumul,
Mai sus decât chiar însuși turnul,
Eu te-așteptam să-mi vii pe urme,
Ca cel dintâi, ce n-are nume.*

*Și-a răsărit și steaua-n cer,
Luceafărul de dimineată,
Și am simțit atunci că pier,
Dar nu de tot, ci doar din viață,
Căci mă-ntristase lipsa ta,
Cum numai ea o poate face.
Eu am s-aștept până la ziuă,
Speranța mi-o voi ține trează
Și-atunci vedea-voi la lumină,
Când soare-n cer o să se urce,
Cât ai fost vis și cât trezție,
Cât de amar și cât de dulce.*